

OCTAVA DE NADAL. SOLEMNITAT DE LA MARE DE DÉU (B)
Homilia del P. Manel Gasch, monjo de Montserrat
1 de gener de 2018
Nm 6,22-27 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21

El seu esperit tendre, a caminar per la vida m'ensenya, em guia i em porta pel planer viarany, així, en nom de Jesús començo aquest any. Aquestes paraules de la cantata 190 de Bach escrites per ser cantades a Leipzig el primer de gener del 1724, continuen actuals avui primer dia d'aquest 2018. I són actuals perquè la memòria a Jesús de Nazaret és tan vàlida avui com sempre i potser fins i tot ho és més...

L'evangeli d'avui estimats germans i germanes ens porta aquesta memòria de Jesús en el Pessebre: l'escena del seu naixement, de l'adoració dels pastors que van i tornen després d'haver escoltat l'anunciació i d'haver-ne comprovat l'exactitud.

La primera predicació cristiana començada després de la mort i de la resurrecció del Senyor va voler recuperar en la redacció dels evangelis aquest naixement de Jesús en la pobresa, a la intempèrie, testimoniats pels qui compartien amb ell la nit i el ras. I aquest pessebre, ens l'hem fet nostre. Ens l'hem fet nostre perquè com els pastors, hi veiem allò que ens havien anunciat i que hem anant preparant totes les setmanes d'Advent i assumint durant aquesta octava de Nadal. Ens l'hem fet nostre quan encara el posem en moltes llars del nostre país, superant la indiferència que ha arrasat tantes altres pràctiques i costums cristians. Ens el fem nostre quan no només reproduïm el pessebre sinó que fem un esforç per col·locar-lo en un lloc conegut, per "fer-lo venir a casa nostra". És molt freqüent entre els qui fan pessebres de reproduir llocs familiars, l'entorn propi. No ha estat una excepció el pessebre familiar de la nostra comunitat que reproduceix aquest any les places i la façana del monestir. Ens el fem nostre quan vestim les figures amb vestits contemporanis, com el que veieu aquí davant als peus del presbiteri o les representem d'una raça diferent. Tinc al despatx un pessebre africà on tots són africans.

Tot això va molt més enllà d'un costum emotiu. Pot expressar i us convido a veure-ho així el desig profund que Jesús ens sigui proper, sigui el nostre contemporani. Aquest desig és desig de Déu. Apareix com a anhel de felicitat, de pau, de sentit a les vides dels homes i dones de tots els temps. Apareix conscientment o inconscient, per una qüestió cultural o contracultural, en la pau i en l'adversitat. Observant el record del naixement de Jesús de Nazaret captem que aquests desigs poden ser realitat quan l'evocuem en les nostres vides, en la seva amistat, en la recerca de la seva presència en el nostre interior.

Els monjos voldríem contemplar el misteri de Déu i d'aquest Jesús en l'Esclusiva tota referida a Ell, en el silenci, en la bellesa de la creació natural i humana, en els germans i en les germanes i voldríem poder transmetre a tothom la fecunditat d'aquesta contemplació per animar a descobrir, més enllà d'allò que veiem, allò que només intuïm.

Però no oblidem mai què estem contemplant: el Pessebre i el tossut retorn a la realitat d'aquest Pessebre que és el naixement d'un nen pobre, d'un poble oprimat, testimoniats per uns pastors pobres i que és on, per sobre de tot, Déu ha volgut fer-se present en el món. Tant de bo no culturitzéssim mai el pessebre com quelcom bonic i prou, i tinguéssim present la tragèdia dels immigrants, dels sense sostre, dels perseguits, dels infants necessitats, de tots aquells que les benaurances anomenen feliços i que aquest pessebre ens evoca per a fer-nos-en solidaris.

Un escrit reflexió sobre el 2017 escrit per un molt experimentat abat argentí, totalment independent del nostre context i que vaig rebre ahir deia: “La meva percepció a mesura que em faig gran és que no hi ha anys dolents. Hi ha anys de grans aprenentatges i hi ha anys que són d’esbarjo, però no són dolents. La forma d’avaluar un any hauria de dependre més de la capacitat d’estimar, de perdonar, de riure, d’aprendre...” Crec que són quatre actituds que ens acostaran a l’evangeli i que a més de permetre’ns valorar aquest nostre agitat, ple d’esdeveniments i esgotador 2017 que hem acabat, ens poden també ajudar a encarar el 2018 plens de bons propòsits, tot dient sincerament amb J. S. Bach: *Així, en nom de Jesús començo aquest any*. Bon Any nou a tots.